

lại?" (Ma-thi-sơ 16:26). "Được cả thiên hạ" chưa phải là "lợi". Linh hồn được rồi khi bước vào ngưỡng cửa sự chết mới là lời to.

Chúng ta đang bước vào mùa Giáng Sinh. Nhiều thương gia đang tính chuyện "lợi" trong thương trường. Nhiều người đang tính chuyện "lợi" trong một vài ngày nghỉ vui chơi. Mùa Giáng Sinh, chúng ta tính hưởng chút "lợi" như vậy sao? Cái "lợi" lớn nhất cho nhân loại mà chính Đức Chúa Trời ban cho loài người bởi sự giáng sinh của Chúa Giê-xu là con người "*không bị hư mất mà được sự sống đời đời*" (Giăng 3:16). Đối với Cơ-đốc nhân, sự chết không còn là "*một thua thiệt nhất của con người*" và cũng không còn là "*một chuyện phi lý nhất*". Thánh Phao-lô tuyên bố: "*Sự chết là điều ích lợi cho tôi vậy*", vì đó là cách "*đi ở với Đấng Christ là điều tốt hơn*" (Phi-líp 1:21,23). Mong rằng mùa Giáng Sinh năm nay Quý vị được "lợi" lớn bởi sự tiếp nhận Chúa Giê-xu làm Cứu Chúa của mình, hầu tội lỗi được tha, linh hồn được cứu, hưởng được sự sống đời đời phước hạnh do chính Đức Chúa Trời sắm sẵn và ban cho. Quý vị sẽ chẳng còn thiết tha đi "*trên đường danh lợi vinh hiển nhục*" nơi trần thế này. Quý vị sẽ hân hoan tuyên bố như thánh Phao-lô rằng: "*Tôi coi sự đời cho tôi như là sự lỗ vậy. Tôi cũng coi hết thảy mọi sự như là sự lỗ vậy, vì sự nhận biết Chúa Giê-xu là quý hơn hết*" (Phi-líp 3:7,8).

Hỡi các Cơ-đốc nhân, mùa Giáng Sinh

5

năm nay hãy cố gắng kiếm "lợi" cho thật nhiều. Trước mặt Đức Chúa Trời, một linh hồn được cứu giá trị hơn cả thế gian. Chúa Giê-xu giáng sinh chỉ cốt "*lìm và cứu kẻ bị hư mất*" (Lu-ca 19:10). Hãy dành nhiều thì giờ, tiền bạc vào công việc rao truyền Tin-lành Cứu rỗi. Hãy chứng tỏ sự khôn ngoan của mình. "*Người khôn ngoan có lãi được linh hồn người ta*" (Châm ngôn 11:30).

Kính chúc Quý vị được đầy khôn ngoan và đặc lợi trong mùa Giáng Sinh năm nay.

Mục-sư Phạm Thuận Bình

Sau khi đọc xong, nếu quý vị có thắc mắc hoặc muốn tìm hiểu thêm, xin liên lạc với chúng tôi tại:

HỘI THÁNH CỨU RỖI SALVATION VIETNAMESE BAPTIST CHURCH

Trong khuôn viên nhà thờ

Northside Baptist Church

2510 N. Glenbrook Dr., TX 75040

www.SalvationVBC.org

www.facebook.com/SalvationVBC

Quản Nhiệm: Mục sư Võ Ngọc Triển

972-900-3322 * PastorVo@SalvationVBC.org

SINH HOẠT HÀNG TUẦN

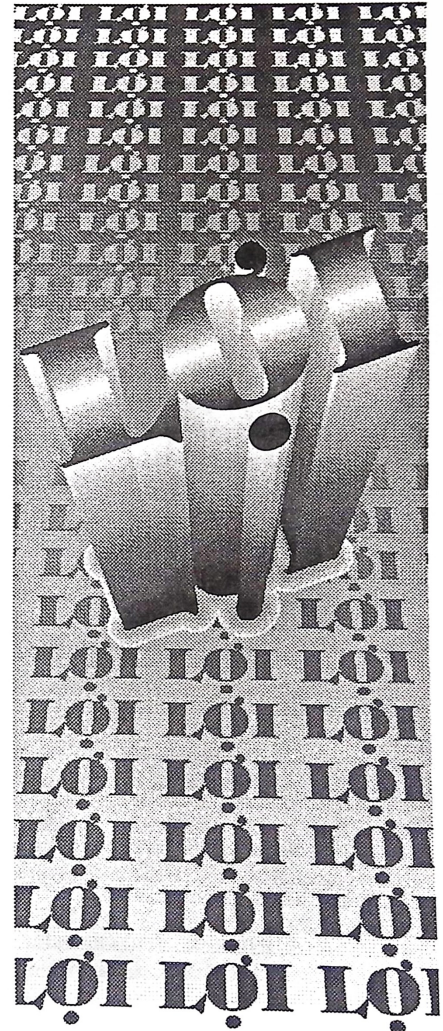
Chúa Nhật: 09:30 AM—Nghiên Cứu Kinh Thánh

Chúa Nhật: 10:30 AM—Thờ Phượng Trời

Thứ Tư 07:30 PM—Lớp ESL & Lớp Luyện Thi Quốc Tịch

Thứ Tư: 08:30 PM—Học KinhThánh/Câu Nguyện (Người Lớn)

Thứ Sáu: 07:00 PM—Nhóm Cầu Nguyện Tuần Hoàn (Cuối Tháng)

LỢI

Người ta cho rằng, ngày nay nước Việt Nam ta có nhiều "mỏ than" nhất thế giới. Người dân mở miệng ra là than thở, là kể khổ. Nhưng thử hỏi, có dân nước nào lại thiếu tiếng than. Biết bao người được người đời cho là sướng, đã vội phủ nhận - Sướng gì, khổ thấy bà! Nghĩa là sướng có đấy nhưng không thấm gì với nỗi khổ còn đấy. Con người muốn thoát khổ và nhiều học thuyết được phát sinh từ cái khổ của con người. Học thuyết "duy" được khai triển mạnh mẽ để con người thoát khổ. Thời thì "duy" đủ thứ. Duy tâm, duy lý, duy linh, duy lợi, duy nghiệm, duy sinh, duy vật. Học thuyết "chủ" cũng được đề xướng. "Chủ" cũng được vài ba cái. Nào là tư bản chủ nghĩa, xã hội chủ nghĩa, cộng sản chủ nghĩa, dân tộc chủ nghĩa, cá nhân chủ nghĩa. Nhưng chưa có ai thoát khổ bởi "duy" với "chủ" cả.

②

Trái lại, càng "duy" càng "chủ" lại càng khổ. Chỉ cần đọc vài cuốn "duy" với "chủ" là khổ trí liền. Thôi chúng ta bỏ học thuyết qua một bên, suy xét với kinh nghiệm bản thân thì có lẽ chỉ có hai thứ làm cho con người khổ nhiều. Đó là cái danh với cái lợi. Cái "danh" chỉ hành hạ một số người trí thức, giàu có, tài ba. Nhưng cái "lợi" thì hành hạ đủ mọi hạng người.

Cái lợi, cái lời hay cái lãi là cái điều mình hưởng được hơn so tính với cái điếu mình phải tốn phí. Bỏ công sức mà không hưởng gì. Mất thì giờ mà chẳng được chi. Tốn tiền bạc mà chẳng có lấy một chút, thì chẳng lợi, chẳng lời mà còn lỗ nặng. Tay làm hàm nhai. Có làm tất có hưởng - hòa vốn. Làm thật nhiều, làm ngày không đủ, tranh thủ làm đêm, hết thì giờ hưởng - lỗ vốn. Đại thi hào Nguyễn Công Trứ đã xuất vốn:

*Trong lãng miếu ra tài lương đống,
Ngoài biển thùy rạch mũi can thương
Làm sao cho bách thế lưu phương:
Trước là sĩ sau là khang tướng.
Kính luân khởi tâm thương,
Bình giáp tàng hung trung".*

Gẫm nghĩ lại chỉ còn thấy:

*Cuộc hành lạc bao nhiêu là lãi đấy
Nếu chẳng chơi thiệt ấy ai bù.*

Và cảm nhận ra:

③

Hễ không điều lợi, khôn thành đại

Thi hào Nguyễn Công Trứ đã nhận xét chí lý. Chỉ có cái "lợi" mới xác định sự khôn ngoan thật của con người. Sự khôn ngoan của con người thời nào cũng vậy, được xác nhận qua số tài sản tinh thần hay vật chất mình có. Trong sách Tin-lành Lu-ca 12: 16-21, Chúa Giê-xu đã phán một ví dụ rằng: *"Ruộng của một người giàu kia sinh lợi nhiều lắm".* Sau nhiều năm vất vả, người giàu có này mới tính chuyện hưởng chứ không đại gì tiếp tục làm giàu thêm. Ông ta thỏa mãn nói với mình: *"Linh hồn ơi, mày đã được nhiều của để dành dùng lâu năm; thôi hãy nghỉ, ăn uống, vui vẻ".* Thế là "lãi đấy". Chúa Giê-xu kết thúc câu chuyện như vậy: *"Sống Đâu Chúa Trời phán cùng người rằng: Hỡi kẻ đại. Chính đêm nay linh hồn người sẽ bị đòi lại (chết); vậy những của cải người đã sắm sẵn sẽ thuộc về ai?".* Lỗ vốn, mất cả chì lẫn chài. *"Hễ không điều lợi khôn thành đại".*

Trong cuốn L'Être et le néant, Jean P. Satre cho rằng: *"Chết là hết rồi, cái chết không thuộc về hiện sinh".* Nhưng sau đó, ông lại nói: *"Sự chết là một sự thua thiệt nhất của con người và cũng là một chuyện phi lý nhất".* Con người lao khổ một đời để rồi chết với hai bàn tay trắng thì thua thiệt nhất, "lỗ" nặng, phí lý quá. Chúa Giê-xu phán: *"Người nào nếu được cả thiên hạ mà mất linh hồn mình, thì có ích gì? Vậy thì người lấy chi mà đổi linh hồn mình"*

④